

Nr 106.

Av herr Svensson i Grönvik, om ändring av förordningen om ägors fredande emot skada av annans hemdjur samt om stängselskyldighet.

En olägenhet, som sedan lång tid tillbaka gjort sig gällande för åtskilliga ägare av egna hem eller andra såsom lägenheter avsöndrade jordområden, är den undantagsställning, som dessa intaga ifråga om s. k. stängselvitsord gentemot innehavare av i mantal satt jord. (§ 9 Kungl. Förordningen om ägors fredande o. s. v. 1857.) Vid utbrytande av markområden från ett hemman är det ofta nog beroende på en tillfällighet, huruvida den utbrutna delen blir åsatt mantal eller avsöndras såsom lägenhet. Den ännu gällande stängselförordningen av år 1857 ger emellertid stängselvitsord i förra men ej i senare fallet gentemot stamhemmanet, ett förhållande som måste anses i hög grad inkonsekvent, och som av en mängd innehavare av jordbrukslägenheter anses orättvist och ofta ger anledning till misshälligheter mellan vederbörande. Sedan tiden för stängselförordningens antagande har användningen av formen avsöndrad lägenhet kommit att utvecklas i hög grad, även vid upprättande av nya mindre jordbruk, varjämte allt som förr i tiden kunde tala för att lägenheten i viss mån var beroende av stamhemmanet numera bortfallit. Fördelningen av utskylder och onera på de olika fastigheterna sker nu helt fristående, varför icke något skäl kvarstår att bibehålla den skillnad i fråga om stängselvitsord gentemot stamhemmanet som förefinnes enligt nu gällande lag.

Med hänsyn till vad nu anförts, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och framläggande av förslag till riksdagen rörande ändring av Kungl. förordningen om ägors fredande emot skada av annans hemdjur samt om stängselskyldighet av den 21 dec. 1857.

Stockholm den 21 januari 1925.

Hjalmar Svensson,
Grönvik.

